

Een discussie ontspon zich van de week, met dank aan de Noren: zij gaan hun vrouwelijke voetbalinternationalen evenveel vergoeden als hun mannen. Daarop reageerde België's beste speelster Tessa Wullaert spits als een spits en vroeg zich af of dat ook bij ons zou kunnen. *Equal pay, equal play?* Ze had een punt.

En ook weer niet. Er is geen enkel maatschappelijk, sociaal, sportief of economisch draagvlak voor vrouwen die evenveel zouden moeten verdienen in topsport als mannen, behalve misschien bij een clubje kenus of bij wie geen jota kent van sport. (Slik even, probeer dan het hele stukje uit te lezen en misschien vinden we elkaar ergens in een paragraaf.)

O jawel, er zijn sporten die gelijk prijzengeld betalen, zoals tennis en daar is kritiek op (vooral dan van de mannen) omdat de vrouwen minder lang op de baan staan, maar dat is een beetje naast de kwestie. Prijzengeld is maar een deel van het verhaal. Het inkomen van een topsporter is samengesteld uit verschillende variabelen, waarvan er twee echt toe doen. Enerzijds de vergoeding voor de geleverde arbeid, vaak onder de vorm van een contract (zoals dat prijzengeld) en anderzijds de vergoeding voor de commerciële waarde van de prestatie en van de atleet, soms heet dat portretrecht.

Essentieel in deze hele discussie is het verschil tussen verdienen en salaris. De Rode Duivels en de Rode Vlammen mogen, neen móeten evenveel salaris krijgen en dan is 500 euro per dag dat ze in de weer zijn voor de nationale ploeg een correcte vergoeding. De Rode Duivels kunnen dat schijntje wegschenken en de Rode Vlammen kunnen er van leven. Premies voor het behalen van sportieve doelen gelijkschakelen, ligt iets moeilijker omdat de

vergoedingen vanuit de koepelbonden hoger liggen voor mannen en vrouwen, maar daar lijkt een herverdeling op basis van meritocratische principes op zijn plaats.

In topsport draait namelijk alles om presteren: de Red Flames waren al blij dat ze eens op een EK mochten zijn, de Rode Duivels zijn pas blij als ze een halve finale halen. Dat verschil mag in centen worden uitgedrukt maar de prestatiebonus voor een halve finale bij de vrouwen zou evenveel waard moeten zijn als een halve finale bij de mannen.

Zo, nu hebben we elkaar halfweg de politiek correcte snelweg ontmoet, maar we zijn er nog niet. Het grootste deel van de verdienste van een topvoetballer en bij uitbreiding alle topsporters is eigenlijk een compensatie voor de commerciële waarde. Kevin De Bruyne verkoopt tickets. Kevin De Bruyne verkoopt shirts. Kevin De Bruyne trekt ook sponsors aan, zorgt ervoor dat elk seizoen vijf pond meer kan worden gevraagd voor een etentje voor de wedstrijd in het Etihad Stadium enzovoort, en zo verder. Neymars 220 miljoen transfergeld zal zich voor een groot deel terugbetalen in shirts, tickets en straks ook tv-rechten.

Dat krijg Tessa Wullaert niet voor mekaar, hoe goed ze ook shot. Van de week speelde ze met haar ploeg Wolfsburg in de Champions League tegen Atlético Madrid. Het werd 12-2 voor 1.200 toeschouwers. Dat heb ik opgezocht want het was

Evenveel verdienen als mannen zal nooit gebeuren omdat vrouwen op de per definitie masculiene sportmeetlat gewoon minder goed zijn

► Red Flame Tessa Wullaert tijdens de WK-kwalificatiematch tegen Moldavië, vorige maand. © BELGA

nergens te vinden. Tessa Wullaert, twee goals, stond wel gisteren met een foto in een krant, in half ontbloot bovenlijf (blote schouders!) in de kleedkamer.

Sommige vrouwen zien de commerciële verschillen tussen vrouwenvoetbal en mannenvoetbal als deel van het groot complot van de blanke man tegen de vrouw. (Die krijgt zowat van alles de schuld, dus dat kan dat er ook nog wel bij, niet?) Maar misschien is die kloof inherent aan voetbal (en sport): een georganiseerde contest in ongelijkheid uitgevonden door en voor mannen.

De eis dat vrouwen evenveel moeten verdie-

nen als mannen in topsport, is niet slim en zelfs anti-productief want het jaagt te veel mensen (ook vrouwen) in de gordijnen. Het zal nooit gebeuren omdat vrouwen op de per definitie masculiene sportmeetlat gewoon minder goed zijn. *Equal play?* Dat is vrouwensport echt niet, dus ook geen *equal pay*, maar dat mag ons niet beletten om aan een denkomslag te werken.

Sport kan dat. Terwijl zwarten zeventig jaar geleden niet met blanken mochten sporten, is sport vandaag de enige industrie die zwarten even goed of beter betaalt dan blanken en dat al een kwart eeuw lang. Ook bij de vrouwen is een zwarte atlete koploper. Serena Williams staat